

La bellesa de les Neus a l'agost

Dc, 5/08/2020 per Catalunya Religió

(*Ramon Bassas -CR*) Bé pels seus llibres i escrits, o bé pels seus compromisos en diversos projectes, podem dir que la **Laia de Ahumada** ha tocat temes força variats. «Jo soc doctora en filologia catalana i m'he dedicat a estudiar l'escriptura femenina de l'època moderna, de fet, però també sóc escriptora i m'he ocupat de temes d'espiritualitat». En el camp social, la Laia ha inspirat diferents projectes com el [Centre Obert Heura](#), per a persones sense llar, l'associació [Terra Franca](#) que facilita l'accés a la terra a la nova pagesia i el grup [Àuria](#), un espai de bondat i de consciència. «M'interessa tot allò que millori la situació de les persones», resumeix.

Aquest estiu, a Catalunya Religió, [demaneu a unes quantes persones](#) un lloc de Catalunya que valgui la pena visitar, algun element del nostre patrimoni a reivindicar. Com que les circumstàncies recomanen no moure's gaire lluny, a veure què ens surt. La Laia proposa visitar l'ermita romànica de la Mare de Déu de les Neus, a la Vall d'Àneu, a la comarca del Pallars Sobirà. Avui, 5 d'agost se'n celebra la seva festivitats.

«Del km. 7 de la carretera d'Esterri d'Àneu a Alòs d'Isil, surt un camí que porta en 30 minuts al poble abandonat d'Àrreu», ens orienta. L'ermita es troba a [mig camí](#). «És una església romànica restaurada», segueix, «que es troba en una petita vall. Té una nau, amb un petit campanar i un absis amb finestra». És una construcció de la qual els experts no saben quan situar exactament entre els segles XI i XIII. La Laia ens recomana aquest indret perquè es tracta d'un «lloc solitari, d'una gran bellesa». També, posats a fer, creu que val la pena arribar fins el poble abandonat d'Àrreu. «Els pobles deshabitats ens recorden la necessitat imperiosa de tornar a repoblar el territori, no de segones residències, sinó de llocs on viure i d'on poder viure.»

La Laia, des de fa molt de temps, almenys un cop a l'any, «i si pot ser a l'hivern millor», recalca, li agrada anar al Pallars i perdre's pels seus pobles, a peu.

«Durant molts anys ho vaig fer de la mà de la [Guia d'esglésies romàniques catalanes](#) de Vicenç Buron. Gràcies a ell he conegut indrets ignots als quals m'ha agradat sempre tornar», confessa. El camí cap a l'ermita de la Mare de Déu de les Neus s'ha de fer a peu, «però no té cap dificultat», respon a la meua cara escèptica i urbanita.

Diu que aquest estiu pensa «caminar per les muntanyes del nostre país tant com pugui», després d'aquests mesos tan estranys. ¿Quines lliçons creus que en podem treure d'aquesta panèmia?, li plantejo. «Te'n diré tres, que poden anar lligades a unes paraules que hem sentit molt aquests dies de confinament: la primera a nivell personal», respon. «La primera és "Cuida't", que m'ha portat a gaudir de l'aquietament i del silenci. La segona, a nivell relacional: "Cuidem-nos", m'ha fet incidir més que mai en la cura i l'enfortiment dels vincles que ens sostenen. La tercera, ens convida a no quedar-nos de braços creuats: "Cuideu-nos". Una reivindicació que haurem d'exigir als nostres governants perquè posin al capdavant dels seus programes el bé comú, el benestar i la dignitat de les persones, la cura de la terra enfront de la depredació, la desigualtat social, econòmica i humana.»

Per la Mare de Déu de les Neus se celebra que va nevar en ple mes d'agost. Ho dic pels que pensen que aquest últim desig de la Laia és impossible.